

01/01/2025

Κερκύρας: Έχει εξαπολυθεί μία προπαγάνδα εναντίον της αληθούς πίστεως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στον ιστορικό Ιερό Ναό του Αγίου Βασιλείου της πόλεως, χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, [κ. Νεκτάριος](#), συμπαραστατούμενος από τον Ιεροκήρυκα του Μητροπολιτικού Ναού, Αρχιμανδρίτη π. Δοσίθεο Παπαμήτρο, τον Αρχιερατικό Επίτροπο Πόλεως, Πρωτοπρεσβύτερο π. Νικόλαο Μοναστηριώτη, τον Αρχιερατικό Επίτροπο Βόρειας Κέρκυρας και Προϊστάμενο του Μητροπολιτικού Ναού, Πρωτοπρεσβύτερο π. Σπυρίδωνα Προβατά και τους Ιερείς των πλησιέστερων Ιερών Ναών και ενοριών, καθώς και τον Διάκονό του π. Ευσέβιο Πανδή.

Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Ιερός Ναός του Αγίου Βασιλείου συνεχίζει την παράδοση της ντόπιας εκκλησιαστικής μουσικής, ως μία κληρονομιά από τον αείμνηστο π. Κωνσταντίνο Σουρβίνο. Επικεφαλής της χορωδίας ήταν αφενός μεν ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Μπογδάνος και αφετέρου ο Προϊστάμενος του Ιερού Προσκυνήματος του Αγίου Σπυρίδωνος Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Βλάχος συνοδευόμενοι από ικανά μέλη.

Ο Σεβασμιώτατος μετά την ευλόγηση των άρτων απευθύνθηκε προς το εκκλησίασμα αναφερόμενος στο πρόσωπο του εορτάζοντος Μεγάλου Βασιλείου. Αφορμή έλαβε από την υμνολογία της Αγίας μας Εκκλησίας και ιδιαίτερα από τον Οίκον της εορτής.

«Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατήρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων»

Με αυτά τα λόγια χαρακτηρίζεται ο Μέγας Βασίλειος από τον Ιερό Υμνογράφο. Τον ονομάζει ως μεγάλο δοχείο της σωφροσύνης, στόμα το οποίο αναγγέλλει μόνο τη σοφία του Θεού και η παρουσία του είναι η εγγύηση των δογμάτων της πίστεώς μας. Για αυτό το λόγο και ονομάστη «Μέγας» ο Θεολόγος Βασίλειος. Ο Σεβασμιώτατος όμως, παρέμεινε στη φράση του ιδίου οίκου προτρέποντας όλους μας μιμούμενοι αυτού την πίστη, τη ζέση, την ταπείνωση δια των οποίων ανεδείχθη ο Μέγας Βασίλειος «οίκος - σπίτι» του Αληθινού Θεού. Ο Σεβασμιώτατος ιδιαίτερα υπογράμμισε στους ανθρώπους την πίστη στον Αληθινό Θεό η οποία σήμερα έχει φυγαδευτεί από τις καρδιές και τη ζωή των ανθρώπων. Έχει εξαπολυθεί μία προσπάθεια, ή μάλλον μία προπαγάνδα εναντίον της αληθούς πίστεως του αληθινού Θεού. Τούτο συμβαίνει διότι αυτόν το λαό του Θεού, ο οποίος δια της πίστεως ενδυναμώνεται στη ζωή του, έχει ελπίδα και ζει μέσα στο

φως της παρουσίας του Θεού, θέλουν να τον αποδυναμώσουν από την εγγύηση της πίστεως. Σήμερα λοιπόν, εάν δεν συνειδητοποιήσουμε το γεγονός της ανταλλαγής της πίστεως που λαμβάνει χώρα δια των προκλήσεων της εποχής με την μίαν ψευδαίσθηση της προσφοράς υποκατάστατων, τότε πραγματικά ο λαός μας θα ζήσει περαιτέρω στο πνευματικό σκοτάδι κατά την πορεία της ζωής του.

Το δεύτερο που μας προτρέπει ο ιερός συγγραφέας να μιμηθούμε από το Μέγα Βασίλειο, είναι η ζέσις, η ζωντάνια δηλαδή, ως προς την πίστη του και ως προς τη ζωή του έναντι του Θεού. Μάλιστα δε, ο Κύριός μας στο Βιβλίο της Αποκάλυψης παραγγέλλει να είμαστε είτε ζέοντες με την επιλογή μας ή ψυχροί. Τους χλιαρούς πρόκειται να τους εμέσει διότι μόνον η ζέουσα πίστις και η ζέουσα πορεία μας προς το Θεό μπορούν να μας δώσουν τη δυνατότητα του αγιασμού μας. Αυτό δε, το βλέπουμε στο μεγάλο πατέρα της Εκκλησίας, τον Άγιο Βασίλειο.

Το τρίτο το οποίο καλούμεθα να μιμηθούμε είναι η αγία ταπείνωση με την οποία ήταν προικισμένος ο Μέγας Βασίλειος. Χωρίς αληθινή ταπείνωση και όχι εξωτερική ταπεινοσχημία, δεν μπορούμε να φθάσουμε στη δύναμη της πίστεως, στη ζωντάνια και τη ζέουσα πορείας μας για να συναντήσουμε τον αληθινό Θεό. Η ταπείνωση είναι βίωμα εσωτερικό. Εκείνος ο οποίος βιώνει την ταπείνωση, όπως τη βίωσε και ο Μέγας Βασίλειος, αντιλαμβάνεται το μέγεθος του ακτίστου

Δημιουργού και της αμαρτωλότητας την οποία φέρει ο καθένας μας.

Ο Μέγας Βασίλειος, ο οποίος έγραψε τόσα πολλά και ιδιαίτερα στο βιβλίο της «Εξαημέρου», μάς ομιλεί για το χρόνο της ζωής μας, ο οποίος περνάει χωρίς να τον εκμεταλλευόμαστε για την οικοδομή μας. Καθώς ο Σεβασμιώτατος προτρέπει όλους να κάνουμε έναν απολογισμό του χρόνου που πέρασε, μπορούμε να σταθούμε σε τρία σημεία. Πρώτον, λύπη για αυτό το οποίο χάσαμε. Τις ευκαιρίες δηλαδή που μας έδωσε ο Θεός και δεν τις λάβαμε αλλά πέρασαν από μπροστά μας. Δεύτερον, μία νοσταλγία για αυτά τα όμορφα και τις ευλογίες που μας έδωσε ο Θεός στη ζωή μας. Τις χαρές και τις ευλογίες. Ακόμη όμως, νοσταλγία και για τα δυσάρεστα τα οποία ζήσαμε και βεβαίως τότε ίσως να θέλαμε να τα απορρίψουμε. Σήμερα όμως, ας αναλογιστούμε ότι αυτά τα δυσάρεστα μας ωρίμασαν πνευματικά. Τρίτον, η ευγνωμοσύνη μας στο Θεό για όλα. Για τη ζωή μας, για την καθημερινότητά μας, για την πίστη την οποία τη διατρανώνει μέσα στην ψυχή και στην καρδιά μας. Ακόμη και για την ζέση την οποία προσπαθούμε να αποκτήσουμε αλλά και την ταπείνωση. Ευχαριστία για το ότι Εκείνος επιλαμβάνεται την κάθε λεπτομέρεια της ζωής μας, χωρίς εμείς όμως να το κατανοούμε.

Ο Σεβασμιώτατος αφού ευχήθηκε στον κλήρο και το λαό για τη νέα χρονιά, να είναι γεμάτη από τη χάρη και την παρουσία του Θεού. Ταυτόχρονα, ευχήθηκε οι δικές του πατρικές ευχές, που είναι γεμάτες από αγάπη για το ποίμνιό του, να πλημμυρίζουν τη ζωή των ανθρώπων. Στο τέλος της Ιεράς Ακολουθίας η χορωδία έψαλλε τα κάλαντα της Πρωτοχρονιάς.

